

Naučavati s vlašću...

[...] Na poseban način ta moćna riječ treba prije pročistiti one koji propovijedaju da bi bili čisti i snažni i sami je činiti i na moćan način predstaviti drugima unoseći radost i svjetlo u njihove živote. Nakon toga je mogu i oni kojima je upućena razumjeti da je to novi i snažni nauk.

Na žalost nama danas koji propovijedamo tu istu riječ ne događa se isto što je bilo i u šinagogi u Kafarnaumu, jer mi nismo na visini onoga što je Isus činio. Počesto smo opterećeni time što će nam drugi reći, pa se onda smještamo u okvire ljudi, umjesto da izidemo iz njih i budemo u okvirima Božjim. Umjesto da brinemo kako će nas procijeniti Bog, brinemo se oko procjena ljudi, pazеći da se ne bismo nekome zamjerali. Počesto to biva i zato što nismo uvjereni u ono što govorimo i naviještamo. Bojimo se istine koju nosimo, jer nismo svjesni koliko je istina i koliko je velika radost. Ponašamo se kao da smo neprestano krivi i dužni se ispričavati svima. A Isus nije tako činio, te je upravo tako napravio najviše dobra ljudima. Stoga smo i mi pozvani ponuditi novi i snažni nauk da ljudi osjete snagu Božje prisutnosti po snažnoj riječi u njihovom životu. Taj nauk treba doprijeti do čovjeka i preporučiti ga čistеći ga od spona grijeha i zlih duhova. Pozvani smo govoriti prateći djelima sve što naviještamo, jer tako je i Isus svoju moćnu riječ pratio djelima koja su bila jedno s njom. Zato su nakon čuda ljudi i zaključili da je to nov i snažan nauk.

Svima nam je stoga nastojati da i sami bez ulaganja navijestimo Božju riječ, a nadašve da budemo dosljedni, te djelima popratiimo ono što riječima naviještamo. To je možda i najvažnija zadaća koju nam Isus ostavlja, jer to je pouka dosljednosti koja nam je svima potrebna. Doista, nemamo pravo na raskorak između riječi i djela, a to je najčešće što nam se događa. Slijedimo stoga Isusov primjer i ostavimo novo i snažno svjedočanstvo Božje prisutnosti po slušanju i naviještanju Božje riječi snagom vlasti koju nam je ostavio.

<https://www.vjeraidjela.com/naučavati-s-vlašću-razmisljanje-uz-4-nedjelju-kroz-godinu/>

**O da danas glas Gospodnji poslušate:
»Ne budite srca tvrđa!«**

Dođite, kličimo Gospodinu,
uzvikujmo Hridi, Spasitelju svome!
Pred lice mu stupimo s hvalama,
kličimo mu u pjesmama!

Dođite, prignimo koljena i padnimo nice,
poklonimo se Gospodinu koji nas stvoril!
Jer on je Bog nas,
a mi narod paše njegove, ovce što on ih čuva.

O da danas glas mu poslušate:
»Ne budite srca tvrđa kao u Meribi,
kao u dan Mase u pustinji
gdje me iskušavahu očevi vaši,
iskušavahu me premda vidješe djela moja.«

Otpjevni psalam: Ps 95, 1-2.6-9

PROMIŠLJANJE

MARIJA OBASJAVA HRAM

Svijećnica – blagdan Prikazanja Gospodinova

Starac Šimun je dobro razumio da je Marija unijela pravu Luč života koje je jedina bila kadra svojim sjajem obasjati cijelo čovječanstvo i odagnati sve njegove tmine. No osim što je Marija zaslužna što je ovo Svjetlo došlo u Hram, Marija ga unosi i u život svakog pojedinca.

[...] Marija je na taj način pretvorila jeruzalemski Hram u pravo svetište svjetla kad je unijela svoga Sina u nj. Prikazujući svoga Sina u Hramu ona je ne samo ispunila sve odredbe i propise Zakona, već je ispunila i pravi smisao Hrama iz kojeg je trebalo doći Božje svjetlo narodima. Hram je tada u potpunosti postao mjesto Božjega sjaja, jer je u nj ušlo Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka, a koje je došlo na svijet upravo po njoj, Presvetoj Djevici. Upravo to je prepoznao sveti starac Šimun koje je zato i kličtao slaveći Boga jer je i sam u ruke primio to Božje svjetlo koje je počelo sjeti i u ljudskom obličju.

[...] No osim što je Marija zaslužna što je ovo Svjetlo došlo u Hram, Marija ga unosi i u život svakog pojedinca. Ona ga iz svoga naručja daje drugima, te smo svi mi pozvani primiti ga u svoje naručje, kao što ga je primio starac Šimun, svjestan da je svoje naručje pretvorio u svijećnjak i svjetionik s kojeg to isto svjetlo treba svijetliti svijetu. Zato je znakovita i ova gesta kojom Marija Isusa stavlja Šimunu u naručje, jer ta gesta opisuje i našu zadaću pred Svjetlom koje prosvjetljuje svijet. I nama je uzeti ga iz Marijine ruke, jer Marija i nama donosi ovo neprocjenjivo svjetlo, ne zadržavajući ga ljubomorno u svome naručju, već dajući ga velikodušno svakome od nas.

Odvažimo se stoga i mi na ovaj korak i primimo Svjetlo svijeta iz Marijina naručja, te ga čuvajmo kao dragocjenost koja razgони tmine ovoga svijeta. Dopusimo mu da nam obasja i zapali dušu, kao što je učinio sa starcem Šimunom i prorocicom Anom, te slavimo Boga poradi njegova dolaska u naš život. Primimo ga potom u naručje i iznesimo ga iz Hrama služeći mu kao svijećnjak i svjetionik s kojega obasjava svijet oko nas, kako bi ovaj svijet uvijek više bio kraljevstvo njegove svjetlosti.

<https://www.bitno.net/kolumne/kristom-nadahnuti/marija-obasjava-hram-svijećnica/>

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

**“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka**

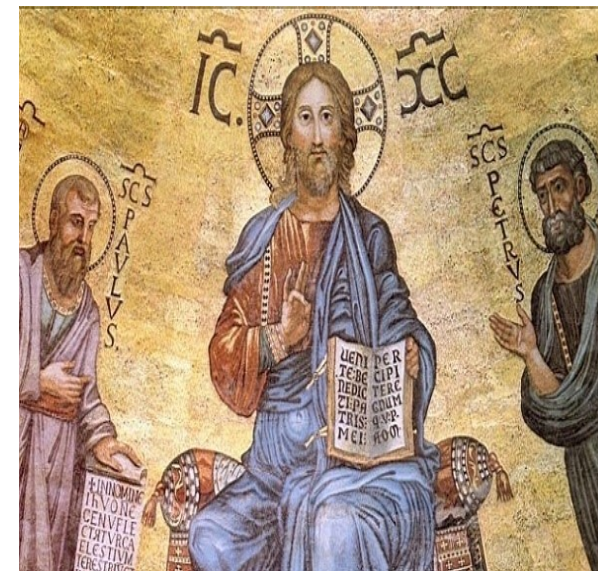
Petrinjska 20

Zagreb

Godina 12 • broj 472 • 2021. godina

**ČETVRTA NEDJELJA
KROZ GODINU**

31. siječnja 2021.

Učio ih je kao onaj koji ima vlast.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 1, 21-28

U gradu Kafarnaumu Isus u sultu uđe u sinagogu i poče naučavati. Bijahu zaneseni njegovim naukom. Tâ učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika: »Sto ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!« Isus mu zaprijeti: »Umukni i iziđi iz njega!« Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega.

Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: »Sto li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se.«

I proćulo se odmah o njemu posvuda, po svoj okolici galilejskoj.

3. veljače je sv. Blaž, biskup i mućenik, koji se u Dubrovniku časti kao sveci Vlaho. Rođen je 3. stoljeću u Sebasti u Armeniji i rano je postao kršćanin. Bio je liječnik, prava blagodat za brojne siromahe kojima je zdušno pomagao. Ustrajno je svjedočio Krista pa ga je vjernička zajednica izabrala za biskupa. Kada je u vrijeme cara Licinija na Istoku započeo veliki progon kršćana, u kojem su među prvima stradavali biskupi, Blaž je hrabrio svoje vjernike. Na njihov nagovor sklonio se u neku špilju, ali su ga brzo pronašli i izveli pred sud. Kako se nije htio odreći vjere u Krista, odsjekli su mu glavu i bacili ga u jezero. Bilo je to 317. godine.

Uz današnji blagdan sv. Blaža povezan je običaj 'gričanja', tj. blagoslova grla koji svećenici podjeljuju uz dvije upaljene svijeće i uz riječi: 'Po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mućenika, oslobodio te Bog od bolesti grla i svakoga drugoga zla.' Vežano je to uz predaju da je sv. Blaž pomogao nekom dječaku kojemu je zapela kost u grlu, učinivši nad njim znak križa.

<https://hkm.hr/svecac-dana/sveti-blaz/>

Vjera i čudo

Njemački pjesnik Goethe jednom reče da je 'čudo ljubimac vjere'. Danas bismo mogli radije reći da čudo zadaje prilično glavobolje vjeri. Kako to? Mnogi današnji ljudi imaju velikih problema s izvještajima o Isusovim čudesima u evanđelju. Oni se pitaju: Je li to moguće? Zašto danas nema takvih čuda? Oni koji studiraju prirodnoznanstvene discipline odlučno odbacuju vjeru u čuda kao nešto što pripada zastarjeloj slici svijeta i onima koji su neobrazovani i lakovjerni. I mnogi kršćani zbunjeni su pred pojavom takozvani 'čudotvoraca' koji tvrde da ljudi na njihovim seansama i tretmanima duhovno i tjelesno ozdravljaju. Čin vjere je dragocjeni dar. Komu možemo i trebamo darovati svoju vjeru?

Glavni prigovor protiv mogućnosti čuda glasi: čudo dokida prirodne zakone. A to Bog ne čini. Jer Bog i prirodni zakoni su jedno. On bi proturječio samome sebi ako bi dopustio neke izuzetke od opće zakonitosti koja vlada u prirodi. Dakle, čudo je nemoguće jer se ne uklapa u sliku o Bogu koju smo stvorili u svojim glavama. Mi propisujemo Bogu kako se on mora ponašati, što smije a što ne smije činiti. Međutim, tko može sigurno tvrditi da zna kakav je odnos Boga prema svijetu i prirodi? Zna li to Albert Einstein ili Max Planck? Poznaje li znanost sve prirodne sile? Ne poznaje. Prema tome, nitko nema mogućnosti znati što Bog može ili ne može! Mi znamo premalo o Božjem biću i premalo o svim prirodnim zakonima da bismo isključili mogućnost da Bog koristi te iste zakone kao medije preko kojih se daje spoznati ili ostaviti neki osjetni znak koji će potaknuti vjeru, posvjedočiti njegovu blizinu i pomoć.

Isus je činio čuda. To je neosporna činjenica. Postoje vjerodostojni očevidci. Čak i Isusovi protivnici to priznaju. Gotovo jedna trećina evanđelja posvećena je izvješćima o Isusovim čudesima, ozdravljenjima i izgonu nečistih duhova. Čudo u kafarnaumskoj sinagogi prvo je djelo koje je Isus učinio u društvu četvorice svojih prvih učenika. Nečisti dusi pojavljuju se u evanđelju kao ne-ljudske sile, koje djeluju na osoban način, raspolažu određenim posebnim znanjem, u suprotnosti su s Bogom i čine ljudima zlo. No, Isus je jači od njih i svladava ih samom jednom rečenicom: "Umukni i iziđi iz njega!" (r. 25). Tako je u Isusu moć riječi ujedinjena s moćnim djelom.

Međutim, Isus na mnogim mjestima u evanđelju odlučno odbija svaku vrstu 'senzacionalizma' koji traži samo čuda i ono izvanredno. Mnogi njegovi sunarodnjaci vidjeli su čuda a ipak nisu povjerovali i obratili se. I danas ima mnogo kršćana onih koji pješače, voze se, lete za čudima, a to je samo dokaz njihove slabe vjere.

Čovjek koji stalno traži čuda ima slabu vjeru. Često kroz život tražimo čudesa koja bi nam potvrdila našu vjeru u Boga. No tko traži samo čudesa nikada neće biti sit. Čudesa su tek bljeskovi Očeve prisutnosti dok većinu života idemo kroz maglu. Kroz maglu i neizvjesnost može nas voditi sigurno samo Ruka onoga po čijoj smo ljubavi stvoreni.

Jedno čudo može dokinuti drugo. Na primjer, čudo ozdravljenja može spriječiti da se dogodi još veće čudo, a to je čudo obraćenja. Duhovno je čudo veće od fizičkog ozdravljenja, iako mi ljudi to vidimo obrnuto. Dajemo prednost fizičkom zdravlju, a Nebo daje duhovnom.

Fra Anđelko Domazet

<https://www.franjevci-split.hr/4-nedjelja-kroz-godinu-2/>

Sveti Ivan Bosco - 31. siječnja

Sveti Ivan Bosco posebno je poznat po ljubavi i strpljivosti prema mladima, a njegova je karizma naročito bila u okupljanju mladića s ruba društva i nastojanje oko njihove duhovne izgradnje.

Sveti Ivan Bosco, obično nazivan samo don Bosco, utemeljitelj salezijanaca, rođen je 16. kolovoza 1815. god. u malom talijanskom mjestu Becchi, nedaleko od Torina. Kada je imao dvije godine, umro mu je otac, pa se majka Margarita morala skrbiti za Ivana i njegova dva starija brata, živeći u vrlo teškim uvjetima.

Uz potporu njegova duhovnoga učitelja, don Calossa, koji je Ivana prepoznao kao dobra, pobožna i mudra dječaka, don Bosco započinje školovanje i napreduje u duhovnom sazrijevanju. Međutim, taj je starac uskoro preminuo, pa je školovanje morao nastaviti uz rad, ali nije posustao. Tako je 5. lipnja 1841. god. zaređen za svećenika.

[...] Don Bosco je umro 31. siječnja 1888. god., 1929. god. proglašen je blaženim, a svetim 1943. god. Papa Ivan Pavao II. 1988. god. proglasio ga je ocem i učiteljem mladeži, a njegov odgojni model stavlja kao poseban uzor svim današnjim nastojanjima oko odgajanja djece i mladih.

<https://www.vjeraidjela.com/sveti-ivan-bosco/>